

עסקי המיסחר וישראליותה יעלו בהרבה על המקווה מראש. הישג בלתי-צפוי זה הושג למרות פעילותו של יקותיאל פדרמן, שקיים מגע עם הרומנים לפני המגע עם ממשלת ישראל. במשרד-האוצר סבורים כי פדרמן הזיק למשאיות, על-ידי גילוי בלתי-הדיר של פרטים, שהחלישו את עמדת-המיקוח הישראלית.

לקראת הבחירות הכאות ייערך טיהור כללי בין ח"כי חרות. קרוב לוודאי כי כל שיכת הוותיקים, ביניהם ח"כים מרכזיים של הסיעה, יורחקו מן הכנסת, וכי במקומם יבואו אנשים חדשים. בצורה זו מקווה הנהגת חרות לרענן את המתכונת ולהתגונן בפני הטענה כי שוב אינה אלא אפוזיציה פורמלית גרידא.

בממשלה הכאה יהיה, כנראה, שר של פועלי אגודת ישראל. על-ידי הבטחה כזאת מקווה המפד"ל לשחד את פא"י, שתסכים להקים רשימה משותפת עם המפד"ל בבחירות. הדבר דרוש כדי להשיג מפא"י הסכמה להעלאת אחוז-החסימה, מאחר שמפא"י אמנם מעוניינת לחסל את הכוח החדש אך אינה מעוניינת לחסל את פא"י. במיקרה זה לא יהיה השר קלמן כהנא, סגן-שר-החינוך הנוכחי, המבקש לפרוש ולהתמנות לרב מקומי באחת מעריי השדה, וגם לא ח"כ יעקוב כ"ץ, אלא אחד האישים המקורבים למפא"י, שאינו ח"כ.

המפד"ל תשלים עם הנהגת הטלכיויה הכללית, לאחר שיוכחח תפקיד מרכזי לאחר מאנשיה. המועמד: חיים זוהר, כיום קונסול ישראל בניו-יורק, ולשעבר פקיד בכיר בלישכת-העתונות הממשלתית. המטרה: ליצור מדור דתי בטלכיויה, דוגמת המדור הדתי בקול-ישראל.

תתעורר בי עייה של העבי רת כספים ותי רופות מישראל לזוייטקונג.

בית שאורגנה על ידי הוועד למען הילום בארץ נאספו כ-38 אלף ל"י, בי עיקר מבין קיבוצי השומר-הצעיר, וחב"י מקי"ורק"ח. משי רד החוץ הביע את נכונותו לעזור בי השגת האישור לי העברת התרומות - בצורת רפואות ובי כסף מזומן - לנצי"י גי הווייטקונג בא"י רופה, אולם העמיד תנאי: שהמישלוח י" עשה בסודיות. מפ"ם

הסכימה לכך, ואילו הנציגים הקומוניסטיים ייס דורשים פומבי, כי הפירסום חשוב לא פחות מן העזרה החומרית, מכיוון שיש בו עידוד מוסרי ללוחמים.

הדתיים יעי בירו לחו"ל את מאבקם נגד נתיחת מתים בישראל.

לפי תוכניתם יתקבצו בניו-יורק, בשבוע הבא, כשלושים אלף חודים מכל חלקי ארצות-הברית וקנדה, להפגנה בפני בנייני האו"ם. דרישתם: שהוועדה לזכויות-האדם של האו"ם תשלח ועדת חקירה לישראל, כדי לבדוק את הנעשה בשטח נתיחת המתים.

ריב גלוי עומד לפרוץ בין עסקני מפא"י המטפלים בענייני נים ערביים, סביב שאלת המשך קיומו של היומון הערבי הכושל "אליום". מול יועץ ראש-הממשלה לענייני ערבים, שמואל טולידאנו, המצדד בסגירת היומון, יתייצבו ח"כ מפא"י אמנון לין ויו"ר המחלקה הערבית בהסתדרות, יעקוב כהן, הטוענים כי יש להמשיך ולהוציא לאור את היומון, למרות ההפסדים הכרוכים בכך, ובלבד שלא להשאיר את האורחים הערבים "טרף לתעמולה עוינת". בעת הדיונים הראשונים הועלה גם שמו של הזה אל-עאלם, אחייה-האדם של השבועון המסויים, הנחשב בעיני לין וכהן למסוכן, מכיוון שאיננו שייך למישטר וגם אינו מוגבל לדוגמות הקומוניסטיות.

לחץ כבד יופעל על ועד המטורנטים הערביים באוניברסיטה העברית בירושלים, כמטרה לסכל את תוכניתו להדי ציא עיתון משלו. לא מן הנמנע, כי חוקי הממשל הצבאי ישמשו כשום, כדי לאיים על כמה מפעילי הוועד, הידועים בעמדותיהם הביקורתיות כלפי מדיניות הממשלה בכל מה שקשור לאוכלוסיה הערבית בישראל. אחת האפשרויות: ביטול רשימות של כמה מהם בירושלים, שניתנו לצורך לימודים, כדי להחזירם למקומות מגוריהם. הטענה שתושמע: הוצאת עיתון איננה במיטרת הלימודים, לכן מותר לממשל הצבאי למנוע זאת.

העם

ושוב - הצפון

רושם המחמאות שהעניק לאחרונה בן-גוריון לתנועת החרות ולמנהיגיה. הסיכוי ששתי ה"מפלגות יתלכדו על נושא משותף ייגנו ל- עוד שנים, לא יהיה דחליל שיש בו כדי ל- איים על שלטון המערך.

אולם כיאה למצביא מלחמה, לא הס"ת תפק אלון בציטוט מפורץ אהו. "טיפוס היטלרופטי מובהק", הוא הזכיר לבן-גוריון מכתב שלו מלפני ארבע שנים, שלא זכה עד כה לפירסום. כתב בן-גוריון במכתב זה:

"בגין הוא יליד התקופה המטרופת שבין שתי מלחמות העולם, והוא טיפוס היטלרי סטי מובהק, גזעני, מוכן להשמיד... למען שלמות הארץ, מקדש כל האמצעים למען המטרה הקדושה - שלטון אבסלוטי, ואני רואה בו סכנה חמורה למצב הפנימי וה"יצוני של ישראל".

אחר-כך ציטט אלון מכתב נוסף, איתו כתב ביגיי אל משה שרת המנוח, גם הוא מלפני ארבע שנים. לאחריו הביא עוד שורת ציטוטים מדברי הכנסת.

כמה מחבריו למפלגה של בן-גוריון קיוו, אולי, כי מנהיגם יגבר על יצרו, לא יגבר לתשובה, וימשיך לבניחוחים שלו כלפי חרות. אולם מי שמכיר את הח"כ הקטיש יודע, כי יקשה עליו להתאפק.

בינתיים הספיק בגין להתערב בקרב, ירה פגז משלו: "ישנם דבריו-הערה שהם מעבר לצורך ואפשרות של תגובה... מר אלון כתב מצידו, שכאשר העתיק הדברים רעה ידו - אך כפי הנראה לא רעה מספיק, כדי שלא יעתיקם ולא יסרם לפירסום".

עתונות

כניעת העורכים

"הנני נאלץ לצערי לבטל את הזמנתנו אליך להשתתף בסימפוזיון שנועד ליום ה"י הקרוב. הודעתי זו באה מטעמים שאסדרל להסבירם בהזדמנות של פגישה אישית".

כך כתב מזכיר מערכת על המישטר ל- עורך הארץ גרשום שוקן. ההסבר לביטול ההזמנה, יומיים לפני שהסימפוזיון עמד להיערך: התנגדותו של שר המישפטים יעקב שמשון שפירא לשבת ליד שולחן-החיכוחים יחד עם שוקן.

מכיוון שנושא הסימפוזיון, שכונס על-ידי עורכי על המישטר, היה חופש העתונות, ראה בכך שוקן הפגנה נוספת של זילזול מצד השר שפירא בחופש העתונות. "קשה להעלות על הדעת סתירה חריפה יותר מ" אשר דיון על חופש העתונות, וחרם על אחד מעורכי העתונים החשובים במדינה ש" הוזמן להשתתף בדיון זה", כתב הארץ. "מימוש סתירה זו היא חרומתו האחרונה של מר י. ש. שפירא לדימוקראטיה הישראלית".

הזכות להסתייג. שפירא, באופן, ראה את העניין אחרת. סימפוזיון, כך זכע, הוא אירוע חברתי, ואין לו שום חובה ציבורית או ממלכתית להשתתף בו עם מי ש" אינו מוצא חן בעיניו.

עתון הארץ, שמר שוקן הוא עורכו, כתב בתשובה, "הרשה לעצמו בחודשים האחרונים להתקפני לא רק בתפקידי הרשמי, אלא באופן אישי ומקצועי אפילו לגבי ה" תקופה שקדמה לכניסתי לממשלה, כאשר הייתי אחד האורחים שעסק בעריכת-דיון.

"...אינני יודע אם נמצאו בין קוראי עתון הארץ אנשים שכתבו מכתבים לי- מערכת, במחאה על ההשמצות האישיות ש" אותו עתון פירסם נגדי... ברם כאשר שלח מר יעקב סלומון - שאינני צריך ל- הציגו בפני הציבור - מאמר בקורת גג מיקצת מההשמצות שפירסם העיתון נגדי ב" עורך-דיון, לא הסכים מר שוקן לפרסמו, ב" תואנה שהעתון כבר פירסם מאמר באותו נושא מאת הפרופ' ירון, שאגב גם אותו הצליח איכשהו למקם בין רשימות על חד- שות בעולם הקולנועי. במצב עניינים זה אני רואה זכות לעצמי שלא לקיים יחסים חב- רתיים עם מר שוקן".

לא היעד הנכון. אולם שר המישפטים לא הוזמן למאורע חברתי, כי אם לפרום עתונאי וציבורי, בו היו מיוצגים - מלבד עורכי הארץ ועל המישטר - גם עורך מעריב וח"כ שולמית אלונגי. החרמת ה" ארץ, שהוא עתה היומון האופוזיציוני-הילחם לערוך דיון בנושא שנקבע.

אלא שתרעומתו של שוקן לא כוונה ליעד הנכון. במקום לכווע על שפירא היה צריך לכווע על עמיתיו העורכים, שהסכימו ל- תנאי של השר, וקיימו את החרם נגד שוקן.

מפלגות

היד הרועדת

הגולם שהחל מנהיגה הקשיש של רפ"י לבנות בחודשים האחרונים, בצורת רשימה

"אולי זו שן תותבת?"

אל-מפלגתית שתילחם למען בחירות אור- ריות, לא נראה מעולם כמסוכן למפלגת המערך. הוא נראה, לכל היותר, כעוד אחד משנינותיו של דויד בן-גוריון.

אולם סוס-מלחמה ותיק אחד החליט כי גם גולם כדאי לחסל מיד, לבל יגרום צרות בעתיד. היה זה שר-העבודה יגאל אלון, שחינחניו של ביגיי אל עבר חרות הרגינו אותו יתר על המידה.

הוא נקט בשיטה האופיינית לבן-גוריון דווקא: ציטטות, משנים עברו, כריונים במקום צבא. את המאמר שפירסם השבוע בדבר החל בצורה מאופקת, "מכובדי ח"כ בן-גוריון", כתב מי שהיה מספק הפלמ"ח. אחר החל בהפגזה מרוכזת. הוא ציטט את דברי בן-גוריון עצמו ב" שיחה שהיתה לשניים לפני שלוש שנים. הוא אמר אז ביגיי: "משיגע בגין לשלטון, הוא יחליף המפקדה של הצבא והמטרה ר- שרותי-הבטחון בכריונים שלו מהאציל ו" ישלוט כמו שהיטלר שלט בגרמניה, וידאכ בכוח ובאכזריות תנועת הפועלים, יב- הרפתקאות מדיניות יחריב המדינה".

כוונתו הברורה של אלון: למנוע כל אפשרות התקרבות בין רפ"י לחרות, ול- לבות את היציים הלוהטים ששררו בין ה" שניים במרוצת השנים.

חשב אלון: העלאה בפני ריבו של ה" שמצות שהייתה ביגיי בפני מחרות, תגרוך את השניים מחדש לקלחת, תמחה את